

[Jacob Lindenskov]

En slagting af 6.000-10.000 grindehvaler årligt ville således næppe medvirke til at decimere bestanden, og som bekendt slagtes der gennemsnitligt 1.800 hvaler årligt på Færøerne.

På grund af den megen omtale, hvalfangst har fået igennem de senere års useriøse kampagner, som såkaldte miljøorganisationer har iværksat – de fleste med egen profit som eneste motiv – har Færøernes landsstyre investeret betydelige beløb i et internationalt anerkendt hvalforskningsprogram og fået knyttet en lang række internationalt anerkendte eksperter til dette.

De foreløbige konklusioner viser med al ønskelig tydelighed, at grindehvaler ikke kan betegnes som udryddelsestruede eller truede af hvalfangst. At industrilandenes forurening af havene udgør en betydelig trussel for hvalernes velbefindende og sundhed, er så en anden sag.

At Skov- og Naturstyrelsen på så miljøfrelst en måde begærer tiltale rejst uden at konferere med Færøernes landsstyre om sagen, kan kun opfattes som en mod Færøerne uvenligt sindet handling specielt i den aktuelle situation, hvor man inden for rigsfællesskabet prøver at finde en fælles holdning med henblik på den forestående IWC-konference, hvor lande og organisationer, der på ingen måde kan påregnes at anerkende videnskabelige bevisførelser og forskningsresultater, forsøger at tiltvinge sig adgang til forvaltning af småhvalerne, der slet ikke henhører under konventionen.

At medgive, at grindehvalen er en truet art, er således en kniv i ryggen på færingerne, der kæmper for retten til hvalfangst på et bæredygtigt grundlag, således som bl.a. Brundtland-kommissionen anbefaler.

Da der således ikke er tale om en truet art og ikke er tale om handel og slet ikke international handel, er den rejste anklage fuldstændig malplaceret.

Svar (18/4 91):

Miljøministeren (Per Stig Møller):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Skov- og Naturstyrelsen, der oplyser følgende:

»Fra 1. januar 1982 har EF's forordning nr. 348/81 (EØF) af 20. januar 1981 om import af hvalprodukter til EF-området været gældende, og import af hvalkød m.v., herunder hvalkød fra Færøerne til Danmark, har således været forbudt fra denne dato.

Danmark fik i forbindelse med EF-forhandlingerne udvirket, at der kunne dispenseres fra EF-forbudet for mindre private sendinger af hvalkød m.v. på maksimalt 10 kg, der hjemtages af herboende færing eller sendes fra en privat i Færøerne til en herboende færing. Dispensationen udstedes efter forudgående ansøgning.

Fra 1. januar 1984 er fælles EF-regler vedrørende Washingtonkonventionen endvidere gældende, jf. forordning nr. 3626/82 (EØF) af 3. december 1982 om gennemførelse i Fællesskabet af konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter.

I den foreliggende sag er 450 kg grindehvalkød og spæk sendt til Danmark til firmaet Skagerak Fiskeeksport uden forudgående dispensation fra Skov- og Naturstyrelsen.

Sagen har været behandlet i overensstemmelse med de gældende regler, og den er nu i retten overgået til domfældelse.«

Skov- og Naturstyrelsen har ikke i denne sag anlagt en mere restriktiv praksis end sædvanligt, og i øvrigt er det alene anklagemyndigheden, som tager stilling til, om sagen kan frafalde.

Spm. nr. S 421

Til *miljøministeren (10/4 91)* af:

Jacob Lindenskov (S):

»Vil ministeren drage omsorg for, at de fuldstændig urimelige regler, som ministeriet har fastsat for medtagning eller fremsendelse af hvalprodukter til færing bosat i Danmark, bliver ændret?«

Begrundelse

De gældende regler, der tillader indførelse ved speciel importtilladelse af højst 10 kg hvalkød pr. forsendelse, er fuldstændig uacceptable. F.eks. at et patienthotel, der daglig tilbereder mad til 40-50 personer, pr. gang skal nøjes med at kunne få tilsendt indtil 10 kg kød nogle gange om året, er fuldstændig uden for proportioner.

De ca. 15.000 færing, der er bosat i Danmark, kan ikke acceptere en så bureaukratisk fremgangsmåde vedrørende deres muligheder for at spise sådanne produkter, der bl.a. udgør en betydelig del af deres kulturgrundlag. De